Dosarul nr. 3-3005/2023
2-23148978-12-3-19102023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefier Olga Suşchevici

examinând în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transkraft Autoline" împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroul Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ individual,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantei:

La 19 octombrie 2023 Societatea cu Răspundere Limitată „Transkraft Autoline" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroul Vamal Centru solicitând anularea răspunsului nr.28/11-12479 din 25 septembrie 2023 emis de Serviciul Vamal, anularea deciziei de regularizare nr.1302 din 28 iunie 2023 cu stingerea obligației vamale, inclusiv penalități impuse SRL „Transkraft Autoline" în conformitate cu prevederile art.128 alin.(1), lit. b) din Codul vamal, care prevede că obligația vamală se stinge prin renunțarea la încasare, în cazul când se constată că este nedatorată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 18 august 2023, prin intermediul adresei electronice SRL „Transkraft Autoline" i-a fost adus la cunoștință Decizia de regularizare nr. 1302 din 28 iunie 2023.

Temei pentru întocmirea deciziei de regularizare, conform pct.4), fiind indicat: calcularea drepturilor de import pentru beneficierea neîntemeiată de tratament preferențial (preferința 200) valoarea mărfii -117258,50 lei, Ordinul Serviciului Vamal nr.333-0 din 31.07,2014, pct.3, lit. a), c), Proces-verbal de reverificare a d/v nr. 61.23/02-R din 26.05.2023.

Conform pct.6 din decizie, suma totală a obligației vamale calculată spre încasare de la SRL „Transkraft Autoline" este de 16568,31 lei.

Nefiind de acord cu Decizia de regularizare nr. 1302 din 28 iunie 2023, SRL „Transkraft Autoline” a contestat-o la Serviciul Vamal, din motiv că o consideră neîntemeiată și ilegală, care nu reflectă situația de fapt și de drept, iar drept consecință urmând a fi anulată cu stingerea obligației vamale impuse, în conformitate cu prevederile lit. b), alin. (1), art. 128 din Codul vamal care prevede că, obligația vamală se stinge prin renunțarea la încasare, în cazul când se constată că este nedatorată.

Ulterior, prin răspunsul cu nr. 28/11-12479 din 25.09.2023, SRL „Transkraft Autoline”, a fost informată cu privire la următoarele.

Urmare a analizei declarațiilor vamale supuse controlului ulterior și a documentelor de însoțire anexate s-a stabilit că, agentul economic SRL „Transkraft Autoline” a importat de la „Auto Resh”, Germania, tractor rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, care a fost în folosință, fiind accidentat, ***** anul fabricării 2010, diesel- 1 bucată, țara de origine declarată Germania, cu valoarea statistică totală de 117258,50 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în mărime de 8%, în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR. l, nr. *****.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Astfel, în conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte ș Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către Autoritatea Vamală a Republicii Germania, a certificatului de circulație a mărfurilor EUR.l, nr. *****,

Drept urmare, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z4215B-B1102-22/2019 din 04.05.2020 și nr. Z4215F-1190/19-1 din 29.05.2020, prin care a fost comunicat faptul că, marfa- tractor rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR. l, n*****, nu este originară din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova și în conformitate cu Convenția PEM, fapt confirmat prin completarea de către Autoritatea vamală a Republicii Germania, a rubricii 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „verificarea a arătat că acest certificat nu îndeplinește cerințele privind autentificarea sa și corectitudinea informațiilor conținute în acesta”. Astfel, pentru marfa importată, SRL „Transkraft Autoline” a beneficiat neîntemeiat de

tratamentul tarifar preferențial.

Totodată, din textul art. 26 alin. (3) al Legii nr. 1380/1197 cu privire la tariful vamal prevede că, mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

Conform pct. 93 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000/2018, în situațiile când reverificarea declarațiilor vamale se efectuează în baza documentelor aflate la dispoziția organului vamal sau primite de la autorități, ori persoane potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când se refuză semnarea procesului-verb de reverificare a declarațiilor vamale sau în cazul în care persoana nu este de găsit, acesta se semnează numai de către funcționarul vamal care a efectuat reverificarea declarațiilor vamale. În aceste cazuri, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale va fi adus la cunoștința și respectiv comunicat persoanei ale cărei declarații au fost reverificate, prin intermediul trimiterilor poștale.

În circumstanțele descrise supra, se constată că SRL ,,Transkraft Autoline" a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial pentru marfa nominalizată supra, în temeiul Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr.112/2014.

Cu acțiunile colaboratorilor vamali cât și actele administrative întocmite de către aceștia, SRL ,,Transkraft Autoline" a invocat că nu este deacord, le consideră neîntemeiată și ilegale, care nu reflectă situația de fapt și de drept, urmând a fi anulată (actul de inspecție privind stabilirea valorii mărfii în vamă), în conformitate cu prevederile art. 286, 288,289,292, 202^4 alin.(1) lit. d) din Codul Vamal.

Totodată, conform art. 202^4 alin.(2) lit. e) din Codul vamal, persoana controlată are obligația - să asiste la efectuarea controlului ulterior, să semneze actele privind rezultatul acestuia și, în caz de dezacord, să prezinte, în cel mult 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexând documentele de rigoare.

A notat, că organul vamal a emis decizia de regularizare la 28 iunie 2023, fiindu-i adusă la cunoștință doar la 18 august 2023. Astfel, în situația descrisă nu s-a ținut cont de dreptul contestatarului de a-și argumenta dezacordul cu constatările efectuate de organul vamal, ignorând prevederile art. 6 Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, care se referă în esență la faptul dacă unui reclamant i-au fost acordate oportunități extinse de a-și prezenta cazul său și de a contesta probele pe care el le-a considerat false, și nu se referă la faptul dacă instanțele naționale au pronunțat o decizie corectă sau greșită.

A comunicat reclamanta că, organul vamal la emiterea Deciziei de

regularizare nr. 1302 din 28.06.2023, nu a ținut cont de drepturile plătitorului de a-și argumenta și poziția sa, de fapt nefiind informat despre apariția obligațiilor în careva mod stabilit de legislația vamală. Or, reieșind din actul emis, nu se reflectă metoda de calcul a sumelor obligațiilor vamale impuse spre achitare, fapt care face imposibilă verificarea de către contestator a corectitudinii calculării sumelor și penalităților de către organul vamal.

În acest context, SRL „Transkraft Autoline" a menționat că pe parcursul anului 2019 activitatea acesteia a fost afectată de declanșarea stării de urgență în Republica Moldova și alte țări în legătură cu pandemia COVID-19, fapt care a generat stoparea activității economice al întreprinderii ca rezultat fiind acumulate și alte obligații fiscale.

În ce privește aplicarea penalităților conform deciziei contestate, din considerentele expuse supra, în conformitate cu prevederile art. 125 alin.(2^5) din Codul vamal, anularea obligației vamale atrage anularea penalității aferente acesteia.

Ținând cont de circumstanțele de fapt și de drept, invocate în cerere de chemare în judecată,SRL „Transkraft Autoline" a solicitat admiterea integrală a acesteia.

Argumentele pârâtului:

Serviciul Vamal, prin referința depusă la 07 decembrie 2023 a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

În urma analizei declarației vamale de import nr. 20701100952 din 30.10.2019, ce a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, în baza „Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), pentru produsele originare din Uniunea Europeană", s-a constatat, că SRL „Transkraft-Autoline" SRL a importat de la „Auto Resch", din Germania, „tractor rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, fost în folosință, accidentat, marca *****, anul fabricării 2010, diesel - 1 buc.", țara de origine declarată Germania, cu valoarea statistică totală de 117258,50 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în mărime de 8%, în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine mărfurile importate în Republicii

Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro- mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Totodată, conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii Republicii Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

De asemenea, potrivit art. 16 „Documente justificative pentru mărfuri folosite" din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate in Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, „dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca:

(c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine".

Totodată, conform titlului VI „Metodele de cooperare administrativă" art. 31 alin. (2) din Apendicele I la Convenția PEM: ''Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente.

Astfel, în conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către Autoritatea Vamală a Republicii Germania, a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****.

Ca urmare, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z 4215 B - B 1102 - 22/2019 din 04.05.2020 și nr. Z 4215 F - 1190/19 - 1 din 29.05.2020, prin care a fost comunicat faptul, că marfa (tractor rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, fost în folosință, accidentat, marca *****, anul fabricării 2010, diesel - 1 buc.") acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****, nu este originară din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, și în conformitate cu Convenția PEM, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritatea Vamală a Republicii Germania a rubricii 14 a certificatului de

circulație a mărfurilor EUR. 1, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „verificarea a arătat că acest certificat nu îndeplinește cerințele privind autenticitatea sa și corectitudinea informațiilor conținute în acesta (vezi comentariile atașate)”.

Astfel, pentru marfa importată, menționată supra, SRL „Transkraft-Autoline” a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

Conform art. 32 alin. (6) din Apendicele I a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene “dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

Totodată, în baza art. 26 alin. (3) Legea 1380/1997 cu privire la tariful vamal prevede: „mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal”.

Urmare celor relatate, în temeiul art. 127^{11} alin. (1) lit. a), art. 127^{13}, art. 181^{1}, art. 202^{2}, art. 202^{3} alin. (2) lit. e), art. 202^{7} alin. (2) lit. f) din Codul vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, Legea 172 din 25.07.2014 și art. 96 lit. a) din Codul fiscal, Legea nr. 1163 din 24.04.1997, pentru beneficierea neîntemeiată de tratamentul tarifar preferințial, a fost întocmită Decizia de Regularizare prin care s-au recalculat obligații vamale în sumă de 11256,81 lei (inclusiv: TV = 9380,68 lei și TVA = 1876,13 lei). Suplimentar, conform art. 129^{2} alin. (2) Cod vamal, art. 228 Cod fiscal va fi recalculată majorarea de întârziere în dependență de data întocmirii Deciziei de Regularizare.

A notat autoritatea publică pârâtă că, în speță, în urma examinării Deciziei de regularizare ce se contestă, se constată faptul că, în casetă nr.4 a acestuia se face mențiunea că motivul întocmirii are drept bază pct.3) lit. a) și lit. c) a Ordinului Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31.07.2014 și procesul-verbal de reverificare a declarației vamale nr. 61.23/02-R din 26.05.2023, care presupune că decizia de regularizare se emite în cazul: „apariției obligației vamale în temeiul art. 127, 127^{2}-127^{12} din codul vamal al Republicii Moldova”, „constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit post -vămuire și /sau reverificării declarației vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetatul acestuia”.

Totodată, caseta nr. 5 a Deciziei de regularizare, indică temeiul legal a întocmirii și anume Legea nr. 1149-XIV din 20.07.2000, art. 127^{11} alin. 1 lit a); art.127^{13}; art. 129 alin. (2^{2}), art.202^{2}, art.202^{3} alin.(2) lit. e), art.202^{7} alin.(2), lit.f) din Cod vamal al Republicii Moldova, art. 96 și art. 228 Cod fiscal al Republcii

Moldova, Legea nr. 1163-XII1 din 24.04.1997, Legea nr. 172 din 25.07.2014 cu privire la aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, temei ce întru totul se încadrează ca motiv de emitere a Deciziei de regularizare reflectat în pct. 3) lit. a) a Odinului nr. 333-0 din 31.07.2014.

A menționat că potrivit art. 15 alin. (1) din Apendicele 1 la Convenția PEM, produsele originare beneficiază de preferințe în cadrul Acordului RM-UE, prin prezentarea unei dovezi de origine - în cazul analizat, a certificatului de circulație EUR 1 - modelul căruia este prezentat în anexa III-a la Apendicele I, iar nota de la anexa III-a stabilește că „mărfurile trebuie denumite în conformitate cu practicile comerciale, cu detalii suficiente pentru a permite denumirea lor". Prin urmare, pentru certificatul de origine EUR 1 nr. ***** a fost solicitată efectuarea verificării ulterioare a mărfurilor de către Autoritatea Vamală a Germaniei.

Totodată, a invocat Serviciul Vamal că argumentul reclamantului precum că nu s-a ținut cont de dreptul contestatarului de a-și argumenta și poziția sa, de fapt nefiind informat despre apariția obligațiilor în careva mod stabilit de legislația vamală", sunt nefondate deoarece, a fost expediată scrisoarea Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11320 din 06.07.2023 cu aviz de recepție recomandat, pentru a face cunoștință cu un exemplar al Deciziei de Regularizare nr. 1302 din 28.06.2023, prin care au fost recalculate obligații vamale în sumă totală de 16 568, 31 lei, recepționat de reclamant la data de 19.07.2023, (fapt confirmat prin semnătura de pe aviz).

De asemenea, a informat că potrivit alin. (2^1), art. 33 Cod vamal al RM, se stipulează faptul că dacă până la acordarea liberului de vamă există îndoieli justificate cu privire la autenticitatea dovezii de origine a mărfurilor sau cu privire la originea mărfurilor, organul vamal suspendă acordarea tratamentului tarifar preferențial și efectuează un control suplimentar prin inițierea unei cereri de asistență administrativă internațională.

Astfel, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z4215B-B1102 - 22/2019 din 04.05.2020 și nr. Z4215F - 1190/19 -1, prin care a fost comunicat faptul că, marfa-tractor rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****, nu este originară din Uniunea Europeană , în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, și în conformitate cu Convenția PEM, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritatea Vamală a Republicii Germania, a rubricii 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. l, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „verificarea a arătat că acest certificat nu îndeplinește cerințele privind autenticitatea sa și corectitudinea informațiilor conținute în acesta".

Prin răspunsul la cererea prealabilă al Serviciului Vamal nr. 28/11-12479 din 25.09.2023 s-a comunicat reclamantului că „marfa importată de către SRL

„Transkraft- Autoline” a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial, în temeiul Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014 ratificat prin Legea nr. 112/2014.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (6) din Apedicele I a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial. ”

Astfel, decizia de regularizare nr. 1302 din 28.06.2023, emisă de Biroul Vamal Centru, corespunde normelor legale, lipsind temeiuri de drept pentru a dispune anularea acestuia.

În același context s-a relatat că metoda de calcul a sumelor obligațiilor vamale impuse spre achitare, s-a calculat conform art. 228 al Codului fiscal al Republicii Moldova.

În baza celor expuse şi luând în consideraţie, că biroul vamal este organ de drept al securităţii economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieţei interne, acesta exercită controlul legalităţii importurilor/exporturilor în cadrul tranzacţiilor economice externe în strictă conformitate cu legislaţia Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale şi asigură disciplina vamală.

A solicitat Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Transkraft Autoline” ca neîntemeiată.

Constatările instanței de judecată și circumstanțele cauzei:

Prin încheierea din 21 octombrie 2024 a vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei de contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transkraft Autoline” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroul Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ individual, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 21 octombrie 2024, cauza menționată a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Rodica Nicula.

Prin încheierea din 28 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SRL „Transkraft Autoline” cu privire la suspendarea executării Deciziei de regularizare nr.1302 din 28 iunie 2023.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „Transkraft Autoline” nu s-a prezentat, fiind citat legal prin intermediul avizului de recepție (f.d.103-104)

Reprezentantul pârâtului Serviciul Vamal, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept expuse în referință.

Analizând argumentele expuse în acțiuni, în referința depusă, audiind participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la materialele dosarelor administrative, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretențiile SRL „Transkraft Autoline” sunt admisibile, dar neîntemeiate, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
- respectarea procedurii prealabile;
- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, SRL „Transkraft Autoline”, își exprimă dezacordul cu Decizia de regularizare nr.1302 din 28 iunie 2023 și răspunsul nr.28/11-12479 din 25 septembrie 2023 emis de Serviciul Vamal.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, Decizia de regularizare nr.1302 din 28 iunie 2023 și răspunsul nr.28/11-12479 din 25 septembrie 2023 emis de Serviciul Vamal, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului

public, cu scopul de a produce efecte în exterior.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Verificând acțiunile întreprinse de SRL „Transkraft Autoline” în promovarea drepturilor și intereselor sale legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra,

instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni, în special a urmat conduita prescrisă de lege în vederea tranșării pe cale extrajudiciară a litigiului iscat și s-a încadrat în termenul legal.

Prin urmare, instanța de judecată declară acțiunea admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

Conform art.181[1] din Codul Vamal, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta.

Conform art.202[2] alin.1-3 din Codul Vamal, reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane. (2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

Din actele cauzei rezultă că, Secția control ulterior a Biroului Vamal Centru, în baza Codului vamal nr. 1149 - XIV din 20 iulie 2000, Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018 a efectuat în perioada 22 mai 2023 – 26 mai 2023 controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale nr. 20701100952 din 30.10.2019 privind verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial, la SRL „Transkraft-Autoline”, mun. Chișinău, bd. Ioan Cuza-Vodă, nr. 1, bl. 2, ap. (of.) 22, cod poștal MD-2060, înregistrată la Agenția Servicii Publice cu nr. 1013600014523, codul fiscal nr. 1013600014523, având ca obiect de activitate: Comerțul cu autovehicule; întreținerea și repararea autovehiculelor; Comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule; Comerțul cu amănuntul al carburanților; Intermedieri pentru vînzarea unui asortiment larg de mărfuri; Transporturi rutiere de mărfuri; Servicii de expediere și transport; - Transportul auto de calatori în folos public.

Persoana juridică/fizică este reprezentată de Director D-na Yasinska Ruslana.

Se reține că, în urma analizei declarației vamale de import nr. 20701100952 din 30.10.2019, ce a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, s-a constatat, că SRL „Transkraft-Autoline” a importat de la „Auto Resch”, din Germania, „tractor

rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, fost în folosință, accidentat, marca *****, anul fabricării 2010, diesel - 1 buc.”, țara de origine declarată Germania, cu valoarea statistică totală de 117258,50 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în mărime de 8%, în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine mărfurile importate în Republicii Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Conform art. 19 alin. (1) al Legii Republicii Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către Autoritatea Vamală a Republicii Germania, a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****.

Ca urmare, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z 4215 B - B 1102 - 22/2019 din 04.05.2020 și nr. Z 4215 F - 1190/19 - 1 din 29.05.2020, prin care a fost comunicat faptul, că marfa (tractor rutier pentru tracțiune a semiremorcilor, fost în folosință, accidentat, marca *****, anul fabricării 2010, diesel - 1 buc.”) acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. *****, **nu este originară** din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova.

Instanța menționează că având la bază răspunsul nr. Z 4215 B - B 1102 - 22/2019 din 04.05.2020 și nr. Z 4215 F - 1190/19 - 1 din 29.05.2020, coroborat cu normele legale enunțate mai sus cât și reieșind din faptul că nu a putut fi confirmată originea preferențială a mărfii, instanța de judecată conchide că autoritatea pârâtă în mod legal și întemeiat a dispus inițierea reverificării a declarațiilor vamale și corespunzător, din moment ce s-a stabilit că SRL „Transkraft-Autoline” a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial (preferința 200), a întocmit decizia de regularizare cu recalcularea atât a obligațiilor vamale cât și a penalităților aferente.

Totodată, art. 32 alin. (6) din Convenția regională cu privire la regulile de

origine preferențiale pan-euro-mediteraneene prevede verificarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 și a dovezilor de origine pe factură se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

În conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între RM, pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, a fost solicitată asistența internațională a Autorității Vamale a Germania, care la rândul său au confirmat faptul că la rubrica 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „verificarea a arătat că acest certificat nu îndeplinește cerințele privind autenticitatea sa și corectitudinea informațiilor conținute în acesta". Astfel, pentru marfa importată, menționată supra, SRL „Transkraft Autoline", a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

Conform Legii cu privire la tariful vamal, nr.1380-XIII din 20.11.1997, art. 26 prevede că:

1) Autoritatea vamală este în drept să respingă cererea de trecere a mărfii peste frontiera vamală doar în cazul în care dispune de argumente temeinice că această marfă este originară din ţara ale cărei mărfuri nu pot fi autorizate pentru trecerea frontierei vamale în conformitate cu legislaţia sau cu acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

(2) Neprezentarea certificatului de origine a mărfii, perfectat în modul cuvenit, sau a datelor suplimentare ori a precizărilor în privinţa originii mărfii nu poate constitui temei pentru refuzul trecerii mărfii peste frontiera vamală.

(**3) Mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiţia achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.**

Prin urmare instanța reține că, mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale conform legii indicate supra.

Totodată, în conformitate cu art.202^3 alin. (1), lit. g) din Codul vamal prevede că în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariția unei obligații vamale și neîndeplinirii cerințelor legale ale declarantului, să emită decizie de regularizare.

Conform art.127^{13} alin.1 din Codul Vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

La 28 iunie 2023 Biroul Vamal Centru, având la bază procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.61.23/02-R din 26 mai 2023, a emis Decizia de Regularizare nr.1302, act administrativ în temeiul căruia a fost calculat spre achitare SRL „Transkraft Autoline" suma de 16568, 31 lei. (f.d.10-11)

SRL „Transkraft Autoline" la 25 august 2023 a depus în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova cererea prealabilă cu nr.24017, solicitând anularea Deciziei de Regularizare nr.1302 din 28 iunie 2023. (f.d.12-14)

Prin răspunsul nr.28/11-12479 din 25 septembrie 2023 pe marginea cererii prealabile, Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă și a menținut fără modificări Decizia de regularizare nr.1302 din 28 iunie 2023. (f.d. 15-17)

Conform art.202[9] alin.4 din Codul Vamal, procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale reprezintă un document de forma stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de colaboratorul vamal al organului care a exercitat reverificarea declaraţiei vamale, în care se consemnează rezultatele controlului. În procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale se vor descrie obiectiv, clar şi exact încălcările legislaţiei şi măsurile de politică economică cu referire la informaţiile, datele, documentele probatorii, fiind indicate actele normative încălcate.

Prevederile pct.92 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.1000 din 17.10.2018, procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale este un act procedural care se gestionează conform procedurii stabilite pentru actul de audit postvămuire, în care se consemnează iregularităţile constatate, normele încălcate, valoarea obligaţiilor vamale în situaţiile în care s-a constatat apariţia suplimentară a acestora.

Respectiv, instanța de judecată nu reține un careva temei legal de anulare a actului administrativ contestat – Decizia de regularizare nr. 1302 din 28 iunie 2023, or organului vamal nu i-a fost prezentate confirmarea originii preferenţiale a mărfurilor importate de către SRL „Transkraft Autoline", iar în acest caz se dispune recalcularea drepturilor de import și calcularea suplimentară a penalităților, acțiune care și a fost efectuată de către partea pârâtă.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantei și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns

detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, deoarece actele administrative individuale- Decizia de regularizare nr. 1302 din 28 iunie 2023 și răspunsul nr.28/11-12479 din 25 septembrie 2023 sunt legale și prin acestea reclamanta nu este vătămată în drepturile sale, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea.

Conform art.224 alin.1 lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transkraft Autoline” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroul Vamal Centru cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 1302 din 28 iunie 2023 și a răspunsului nr. 28/11-12479 din 25 septembrie 2023.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Rodica Nicula